

Izhaja vsak torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Maroška konferenca in trozveza.

Od dne do dne prihajajo na dan pojavi, da sporazumljenje, katero se je doseglo med zastopniki raznih držav v zadevi maroškega vprašanja v Algecirasu, je bilo pravzaprav nekako nesporazumljenje. Že takrat, ko je bilo konec maroške konference, so kazala vsa zunanja znamenja, da so se zastopniki raznih držav razšli z nekakim nezaupanjem drug od drugega in da niso posebno v Berlinu in Parizu polagali posebne vrednosti na to sporazumljenje. Posebno pa so bili v Nemčiji jako nezadovoljni z izidom konference. Večina zastopnikov je stala namreč na strani Francoske, in Nemčija se je morala v marsičem zaradi tega udati, ker je bila na konferenci takorekoč osamljena. Le v avstrijskem zastopniku je našla Nemčija še precej dobrega zagovornika, varala se je pa, ko je sigurno pričakovala, da ji pojde italijanski zastopnik veliko bolj na roke, nego je to v resnici storil. Italija se je zadnji čas približala Angleški in Francoski in je to na maroški konferenci tudi očitno pokazala, da ji je odslej več mari za prijateljstvo Angleške in Francoske, nego pa za ono dosedanje njene zaveznice, Nemčije. In to ravno so v Berlinu bridko občutili, in v svoji jezi je dal nemški cesar najprej odduška s tem, da je odlikoval avstrijskega zastopnika na maroški konferenci, grofa Welsersheimba, objednem pa tudi odposlal avstrijskemu ministru za zunanje zadeve, grofu Goluchowskemu, brzojavko, v kateri se mu z nenavadno laskavimi besedami zahvaljuje za podporo, katero je imela Nemčija na maroški konferenci od avstrijske strani. Ta brzojavka, katero so smatrali politični krogi za indirektno očitavanje Italiji, in pa dejstvo, da je nemški cesar, kar ni bila do sedaj njegova navada, jeden izmed zadnjih izrazil italijanskemu kralju svoje sožalje nad nesrečo, ki je zadela Italijo vsled izbruha Vezuva, smatral je italijanski politični svet za demonstracijo, s katero je hotel

nemški cesar pred vsem svetom pokazati svojo nevoljo proti Italiji. Vsled tega je nastal med italijanskim in nemškim časopisjem zadnje dni še precej oster boj, iz katerega povzame pazljiv čitatelj, da so imelioni prav, ki so trdili, da se bližamo koncu dosedanje trozveze, in danes je celo londonsko časopisje mnenja, da o kaki trozvezi med Nemčijo, Avstrijo in Italijo ne more več biti govora. Nekateri listi pa pišejo, da bi bil že nemški kancelar Bülow v javni seji nemškega državnega zbora izrazil nezadovoljnost, katero je povzročil italijanski zastopnik na maroški konferenci s svojim omahljivim postopanjem nasproti Nemčiji, da mu ni baš takrat prišlo v seji slabo. Ker ni mogel on tega storiti, storil je pa nemški cesar to z omenjeno brzojavko na grofa Goluchowskega.

Italijansko časopisje ni vedelo, kaj naj počne s to brzojavko. Najraje bi bilo prezrlo brzojavko nemškega cesarja Goluchowskemu, a na pomoč je prišlo italijanski javnosti angleško časopisje, ki je porabilo brzojavko nemškega cesarja, da nahajata Italijane proti Nemčiji. Italijani so prej čitali angleška pojasnila o brzojavki, kakor pa izjave svojih listov. Tako je priobčil »Corriere della Sera« kar celo vrsto angleških izjav, ne da bi bil list priobčil svoje lastno mnenje. »Times« so pisali o navedeni brzojavki: Brzojavka na Goluchowskega je namenjena dejansko italijanskemu kralju. Poudarja Nemčije, da nastopi za koristi Avstrije, pomenja grožnjo Italiji. Če želi Avstrija v Macedoniji takega stališča, kakršno ima Francoska v Maroku, je Nemčija pripravljena, da stopi na stran Avstrije edinole, da povrne Italiji njen nastop v Algecirasu. »Globe« pa piše: Trozveza ne obstoji več v svoji prvotni obliki. Brzojavka je iznenadila na Dunaju, ker ni bila prav za prav namenjena Goluchowskemu, marveč italijanskemu kralju. Za svojo pomoč pri algecirskega mirovnem delu ravnajo z Italijo, kakor z izdajico in ubežnikom, ki naj dela pokoro. Drugo vprašanje pa je, ali se Italija podvrže pokori. V Rimu cenijo drugače

nemško prijateljstvo, kakor v Berlinu. Gotovo pa je, da je odbila trozvezi zadnja ura. »Pull Mail Gazette« pa razlaga brzojavko Goluchowskemu tako, da hoče Nemčija nastopiti za koristi Habsburžanov na Balkanu, kjer se križajo avstrijske in italijanske koristi.

Po angleškem časopisju je prišlo šele italijansko časopisje do sape. In pričelo je zelo ostro, malone razžaljivo pisati proti Nemčiji. Tudi uradna nemška sožalna brzojavka povodom vezuvske nesreče ni vplivala pomirjevalno na italijansko časopisje, ki zahteva, naj italijanska vlada obrazloži svoje stališče v zbornici.

»Preseveranza« piše, da je odobral knez Bülow stališče, ki ga je zavzel Visconti-Venosta pri maroški konferenci. Cesarja Viljema so najbrže vznevoljile neprimerne izjave nekaterih italijanskih listov, kar je pač povoda dovolj, da mislijo Italijani na svojo bodočnost.

Splošno piše italijansko časopisje zdaj v Francozom prijaznem zmislu. Zahtevajo tudi, naj Italija preneha z dvoimno politiko, ki naj ji sledi odkrita Francozom prijazna politika. Izključeno nikakor ni, da je maroška konferenca trozvezo pokopala.

Dopisi.

Črnič, dne 18. aprila. — Kakor je že »Gorica« sporočila, je umrl dne 16. t. m. tukajšnji dekan in č. kanonik, mons. Anton Cibič. Dasi smrt ni prišla popolnoma nepričakovano, nas je vendar jako potrla. Pokojnik je bolehal že nekaj let; večkrat se nam je zdela njegova bolezen celo nevarna, vendar je vedno zmagovala narava in njegovo redno življenje. Zadnje tri tedne pa ga je bolezen privezala na posteljo, da je le malo in s težavo ustajal. Iskal je zdravniške pomoči, a bolezen je kljubovala zdravnikom in konečno zmagala naravo.

Prečastni pokojnik je bil rojen v Dolu pri Podsabotinu dne 15. jan. 1832. Kot mali deček je bil jako živahen, in je kazal mnogo nadarjenosti. Ker je bil

zitim, ki so poletni bivali na gori pri sv. Valentinu, a pozimi v št. maverskem »farovžu«, ostane moja trditve v popolnej moči in veljavi.

G. Kutinu tudi ni po godu, da sem v oceni njegovo mnenje o sabotinskih redovnikih pobijal. On pravi namreč, da ni smetli ustnega izročila, kar meni nič, tebi nič imenovati prazno bajko. Res je sicer tako; ali jaz sem storil to šele potem, ko mi ni preostalo družega, oziroma potem, ko sem svojo trditve podprl z razlogi, katerih g. kolega dozda še ni ovrge. In sicer je smatrati jednega izmed razlogov, namreč dejstvo o bivanju cooperatorja Maraža na Sabotinu pozitivnim; drugi mnogovrstni dokazi so sicer negativni, vendar pa dovolj tehtni, da se jih upošteva.

Sploh pa piše g. Kutin o tem v svojem dotičnem pojasnilu dokaj iluzorično. Po jedni strani misli namreč, da so hodili k sv. Valentinu o gotovih inéh kaplani iz Solkana, po drugi pa vzdržuje mnenje, da so redovniki kot beneficijati oskrbovali Podsabotino; a jaz pa pravim: če so tamkaj prvi opravljali dušebrižni posel, ni bilo to treba drugim, in obratno! A tukaj je še nekaj družega vmes, kar Kutinovo mnenje o redovnikih benefici-

šibke narave, so sodili njegovi stariši, da ne bo prida za težka kmečka dela, zato so ga poslali v šolo v Gorici, kjer je dovršil z odliko c. kr. gimnazijo in ravno tako bogoslovje. V tem času je bil po mestu sploh znan kot odličen dijak, posebno pa radi lepo donečega in krepkega glasu. Pri raznih prilikah je nastopal kot posebno priljubljen in izvrsten pevec. Ljubezen do petja mu je ostala do zadnjega časa; bil je poznat Ceciljanec in naroden pevec.

Kaplanoval je v Kanalu, Kobaridu in Bovcu okoli pet let. Nato je prišel za vikarja v Vedrijan, od tam v Kozano in slednjič tudi v Podsabotino, kjer je bil tudi učitelj in je kot tak dosegel posebne vspehe pri mladini. Domač kraj mu je bil tako priljubljen, da je mislil in želel tam vedno ostati, toda njegovi predstojniki so ga pregovorili, da je prosil za dekanijsko župnijo v Črničah, katero je tudi dobil ter oskrboval od meseca maja l. 1878 do svoje smrti.

Pokojni mons. si je tudi na narodnem polju stekel mnogo zaslug. Še kot mlad vikar v Brdih se je krepko potegoval za verni slovenski narod. Proti narodnim in verskim nasprotnikom je bil neupogljiv borilec. Ta nastop mu je pri ljudstvu donesel priznanje in priljubljenost, sicer pa je imel mnogo nasprotnikov, ki so ga zavedli celo v politične pravde.

V Črničah je bil jako delaven. Precej prva leta je popravil dekanišče in temeljito preidal župno cerkev, napravil nov zvonik, nove zvonove in vso znotranjo opravo. Zadnje leto je napravil še nove orglje, ki so sedaj prve v naši dolini. Bil je pobožen in značajan duhovnik, odločnih kristjanskih načel; pa tudi zunaj cerkve je vedno deloval za blagor ljudstva. Ustanovil je in vodil do zadnjega časa kot predsednik hranilnico in posojilnico v Črničah. Skoraj ves čas svojega tukajšnjega bivanja je osebno vodil cerkveno petje. Bil je res neupogljiv in plemenit značaj, delaven vsestransko in ljubeznjiv prijatelj svojim tovarišem. Pokojnik se je pečal mnogo

patih Podsabotinom odločno pobija. V domači zgodovini imamo namreč več izglede, da so se izpraznjene župnije v celoti oddale redovnikom z obveznostjo dušnega oskrbovanja, nobenega primera pa bi jaz ne mogel navesti, da bi se bil kedaj oddal v jednak namen samo kak integralni farni delček, kakršen je bil in je še vedno St. Maver - Podsabotin. Na vsak način bi bilo to nekaj izvanrednega. V vsaki nedokazani izvanrednosti pa tiči vselej skrajna dvomljivost. In kako bi bil mogel tudi kaj takega mirno trpeti v svoji fari kak župnik v svojo lastno škodo, zlasti v starejših časih, ko so branili vsivprek »per fas et nefas« svoja prava, kakor punčico svojega očesa?

Nekaj jednacega, kakor pripoveduje g. Kutin o dominikancih, ki bi bili baje imeli na Sabotinu ali v Št. Mavru kak beneficij (kar je sicer lahko mogoče, ker beneficijev je več vrst), sem slišal tudi jaz iz ust necega patra kapucina, ki je pripovedoval, da je njihov red nekdanji gospodaril na Sabotinu. Tudi sem slišal večkrat priproste ljudi, ki so se menili, da so zidarji, ko sta se zidali cerkvi na sv. Gori in Sabotinu, izposojevali si orodje takó, da so jo metali iz jednega hriba na drugi, in še marsikaj sličnega.

LISTEK.

Odgovor gosp. Kutinu, ali pojasnila na pojasnila.

Spisal Josip Balič.

Da je bilo temu res tako, postrežem z nekaterimi izglede, katero sem dobil v vipavskih matrikah. V dotični krstni knjigi sem čital namreč, da je bil v Šmarijah že l. 1625. cooperator Štefan Benedičič, mejtem ko se je bila tam ustanovila za stalno duhovnija šele l. 1630. — V isti knjigi sem našel, da je služil v Šturijah l. 1632. za cooperatorja Ivan Brunner, a prava duhovnija se je bila tam ustanovila deset let pozneje, t. j. leta 1642. Tako je bilo tudi po drugih krajih vipavske fare, in še celó v Logu pri D. M. je bil l. 1627. »cappellanus« Tomaž Pučar. V Trgu samem pa je istočasno župnikoval Ivan Taceó, a cooperator mu je bil Simon Belas, pozneje pa Amigon Andrej. Iz iste knjige je tudi razvidno, da je krščeval gori omenjeni Benedičič tudi v Vipavi, a je vselej pripomnil, da je cooperator v Šmarijah.

Kakor je bilo v prostrani fari vipavski, tako je bilo tudi v razhodni župniji solkanski. Tudi tukaj je bival pri

fari župnik z jednim ali dvema pomočnikoma, in, ko so župniki za stalno odšli v Gorico, je bival tukaj pa »vicarius« s cooperatorjem. Drugi pomočniki pa so bili po fari razdeljeni. Zlasti pa so bili ti potrebni v Čepovanu, v Batah in Podsabotinu. Čepo se je bila ustanovila v Čepovanu duhovnija že l. 1550., v Batah pa l. 1616. Jednako je bilo na Sabotinu; vendar pa se tukaj ni mogla ustanoviti stalna duhovnija baš zaradi ekscentrične oddaljenosti cerkve sv. Valentina. O tamšnjih ekspozitih pa nam priča eklatantno Filip Maraž, ki je bil, kakor sam lastnoročno omenja v dotični krstni knjigi fare šempeterske l. 1591. »cooperator S. Valentini in Sabatini«. Da je bil pa res tudi eksponiran, nam svedoči poleg vsega navedenega še najbolj mirišče poslopja, vrta in vodnjaka tik nekdanje cerkve na Sabotinu, kakor tudi tako imenovani »farovž« v Št. Mavru. Dokler g. Kutin s pozitivnimi dokazi ne dožene, da so omenjena poslopja res drugim služila in ne sabotinskim ekspoz-

* Šempeterske matrike so me prepričale; da je bil v Solkanu l. 1662. »vicarius Georgius Spaniol«. Iz istih matrik, kakor tudi iz rihenskih pa je razvidno, da se je vsakokratni v Gorici bivojoči župnik solkanski nazival »parochus Goritiae et Salcani«.

z astronomijo in jezikoslovjem. Svetu sicer ni znano, a dejansko je mnogo njegovega truda v Pleteršnikovem slovarju. Mnogo mu je bilo mar, da je on sam in njegovi duhovni sosedje pisali in govorili lepo pravilno slovensščino.

Da je bil res priljubljen in spoštovan pri duhovščini in pri ljudstvu, pokazal je danes njegov pogreb. Opetovano povabljen v imenu dekanije duhovščine je vodil pogreb mons. prelat dr. Gabrijevčič. Imel je tudi žalostni slavnosti primeren govor, s katerim se je ganljivo poslavljajal od pokojnika. Pogreba se je udeležil kot zastopnik stolnega kapitula, kojega častni ud je bil pokojnik, mons. prošt iz Gorice. V imenu visoke vlade je došel visokorodni gosp. dvorni svetovalec grof Attems. Duhovnikov smo našli 37. Videli smo tudi nekaj gospode iz mesta, domače in bližnje učiteljsko osebje, tri župane s svojimi starešini. Ljudstva pa toliko, da je bila prostorna cerkev prenapolnjena. Črničani bomo težko pogrešali blagega pokojnika, zato tem bolj goreče želimo, da bi čim prej dobili njemu podobnega in vrednega naslednika!

Št. Peter. — Pretekli terek je veselo pritrkovanje zvonov, kakor je tu vedno navada, naznanjalo, da se je izvršila izvolitev novega župana. Ob 3^{1/2} uri pop. so se namreč vsled odpovedi pokojnega župana Bofulina zbrali vsi starešine, izvzemši g. dekana, k volitvi novega župana, kateri se je vdeležil sam prebl. g. dvorni svetnik in voditelj okrajnega glavarstva, grof Attems. Zbrani starešine so enoglasno poverili župansko čast g. Fr. Černicu, tukajšnjemu cerkovniku in poslovodji „Hranilnice in posojilnice“ ter načelniku „Kmetijskega društva“. Poudarjati je treba, da vlada med starešini lepo soglasje in vzajemnost, kar jamči, da bodo z vrlim županom na čelu vsestransko skrbeli za čast in korist občine. Novi g. župan ima vse potrebne sposobnosti, da bo skrbel za red v občini in za njen ugled na zunaj.

Občinski zastop je zadnji čas pri skrbel občinskega redarja, kateri je prvokrat nastopil na velikonočno nedeljo. Ta je bil res zelo potreben, ne toliko radi domačinov, kolikor radi tujcev, ki prihajajo ob nedeljah in praznikih v našo vas in včasih prav neprijetno rogovilijo. Sedaj bo gotovo vladal v občini lepši red in mir.

Velikonočna procesija, „vstajenje“ se je tu vršila ob 5. uri zjutraj. Udeležba je bila ogromna. Pri procesiji, ki se je vila skozi Coroninijev park, se je razlegalo lepo petje. Zlasti pa je pri sv. maši mogočno donelo s kora petje 34 pevcev broječega moškega zbora pod vodstvom g. nadučitelja. Kaj takega se ni slišalo v celi goriški okolici in morda tudi v mestu ne.

Občinar.

Za take prazne marnje pa ne dá zgodovinar ničesar. Sicer pa nimam jaz prav nič od tega, ali so bili kedaj redovniki na Sabotinu ali ne, zato želim, da bi se g. tovarišu posrečilo dognati, da so res gori bivali, zlasti ker je v ta namen storil potrebne korake; vendar pa se zelo bojim, da nam bo o tem poročal o sv. Kokoli, ki ga ni nikoli.

Kar se tiče očitanja, kakor, da bi bil jaz po eni strani trdil, da je bilo v Št. Mavru poslopje imenovano „kora“ premajhno za meniški hospic, po drugi pa dosti prostorno prenočujočim romarskim trumam, moram stvar takó popraviti, da sem res pisal o velikosti poslopja na Sabotinu, ničesar pa o velikosti „kore“ v Št. Mavru; priznavam pa, da sem se o tem malo nerodno izrazil, vsled česar me je g. tovariš krivo razumel. Sicer pa je znano, kako priprosti romarji še dandanes prenočujejo, zavalé se namreč, kamor jim pride. Tudi ni bilo število udeležencev pojedinih bratovskih procesij veliko, ampak navadno 30—50 oseb, kakor nam pričajo še zdaj jednake procesije beneških Slovencev, ki prihajajo vsako leto o snežnici iz Staregore v Nadavč.

(Dalje prih.)

Iz Gor. Vrtojbe. — Dne 16. t. m., na velikonočni ponedeljek, je priredilo tuk. bralno in pevsko društvo „Napredek“ svojo prvo veselico, ki se je prav dobro sponesla. Občinstva je bilo dovolj, vkljub temu, da je bilo od 2. do 4. ure poprosno, negotovo vreme.

Vse točke vspeveda so se vršile z največjo natančnostjo v popolno zadovoljnost navzočega občinstva.

Pevske točke, pod vodstvom gosp. nadučitelja Ivana Zorna, so se izvajale jako precizno in lepó; nekatere so se morale ponoviti. Posebno sta ugajali občinstvu pesmi „Ljubav“ in „Veseli pastir“, slednja z vojaškim orkestrom.

Pevski zbor, dasi še mlad in nov, žel je obilo pohvale.

Prijeten utis na občinstvo so napravile pevke na odru sè svojo lépo in ukusno izdelano narodno nošo, ki je bila prirejena nalašč za ta dan. Udeležniki so bili kar očarani ob tem mičnem prizoru.

Deklamacija: „Velikonočna“, katero je kaj izrazito in občutno predavala mlada devotka, g.čna Anica R., je bila povsem dovršena.

Jednako prav in izborna so igrali tamburaji svoje komade, za kar jih je občinstvo odlikovalo z zasluženim pohvalo.

Igra: „Vesele velikonočne praznike!“ je bila tudi v spretnih rokah. Prouzročila je obilo zabave, igrala se je povsem občutno. Posebno so nam ugajali ženski nastopi. Naj bi jih ta popolen uspeh vspodbudil tudi za bodočnost!

Skupni dohodki pri veselici so znašali nekaj nad 630 kron.

Živel udeležniki!

Politični pregled.

Shod niže-avstrijske socialne demokracije.

Dne 17. t. m. se je pričel na Dunaju shod niže-avstrijske socialne demokracije. Glede volilne reforme je bila vsprejeta resolucija, v kateri je rečeno, da predloga ministerstva Gautschevega pomenja poseben uspeh socialne demokracije in najvažnejši korak do splošne in enake volilne pravice. Sicer pa resolucija noče tajiti hib in pomanjkljivosti, ki jih ima vladni načrt na sebi; sosebno obsoja določilo o enoletnem bivanju in pa razdelitev volilnih okrožij na Niže-Avstrijskem. Zato pozivlja resolucija socialno demokratične poslance v državnem zboru, naj z vso energijo delujejo za odstranitev teh določil. Na drugi strani pa obsoja resolucija intrige in spletkarjenja vsenemških sleparjev ljudstva, veleposestnikov in poljskega kluba proti skupnosti te reforme. Slednjič izjavlja resolucija, da delavci uporabijo, ako bo treba, tudi štrajk v masi za izvojevanje splošne in enake volilne pravice. Naslednjega dne se je bavil shod z občinskimi volitvami, ki se imajo vršiti letos na podlagi novega občinskega volilnega reda. Iz te debate je naglasiti izlasti mnenje občinskega svetovaleca Reumanna, da je za občinske volitve priporočati proporcionalni sistem, ker le po tem morejo priti tudi manjšine do upliva na občinsko upravo.

Ogledništvo ob dalmatinski meji.

Na Reki je vzbudilo veliko preseenečenje postopanje italijanske vojne ladije „Cyclop“. Poroča se namreč, da so opazovali z ladje vojaške utrdbे ob avstrijskem obrežju. Pred nekaj časa je došla v Reko italijanska vojna ladija „Cyclop“, da prevzame torpedovke za laško mornarico. Pri obrežnih oblastvih je naznanilo ladjino poveljništvo, da je priplula ladija iz Benetk. A ko je odplula italijanska vojna ladja, se je pa izkazalo, da kapitan ni naznanil resnice. Z dalmatinskega obrežja so namreč poročali, da je odplul „Cyclop“ iz Benetk v Šibinj in je križaril med dalmatinskimi otoki in dalmatinskim obrežjem. Plul je tudi skozi „Zadrski preliv“. Pri vojaško zanimivih točkah je ostala ladja dlje časa in ni razvila svoje zastave. „Cyclop“ se je odpeljal iz Benetk namesto proti severovzhodu proti jugovzhodu in je naredil velik ovinek ter obiskal samo vojaško važne točke.

Nov položaj na Ogrskem.

V torek popoldne so sklepali v ogrskem ministerskem svetu o imenovanju novih višjih županov. Polonyi se je odpeljal na Dunaj, da poroča vladarju o nastavljenju državnih tajnikov v justičnem ministerstvu. Novi hovenvedski minister Jekelfalussy je naznanil, da vstópi v ustavno stranko. — V Požunu je imela radikalna reformna stranka shod, h kateremu sta obljubila, da prideta, tudi bivša ministra Kristoffy in Vörös. Ko je došel vlak, na katerem bi se bila imela pripeljati bivša ministra, se je zbralo približno sto pristašev koalicije, ki so metali na vlak kamenje, ker so sodili, da se nahaja Kristoffy v vlaku. A Kristoffy je odpovedal udeležbo. Nameravali so dejansko napasti bivša ministra. Tudi proti udeležencem shoda so priredili demonstracije.

Ogrski Srbi in volitve v parlament.

Upravni odbor srbske radikalne stranke na Ogrskem je sklenil, da bo pri bodočih državnozbornih volitvah postavil v 10 okrajih samostalne srbske kandidate. V kalpinskem okraju bodo Srbi in Slovaki skupno kandidirali za poslance Slovaka Milana Hodžo, urednika „Slov. Tyždenika“ v Pešti.

Kriza v Srbiji.

Z odstopom kabineta Gruičevega se je politični položaj močno poslabšal. Sodi se, da zamorejo prinesiti jasnosti v položaj le nove volitve in da bodo staroradikalci pripravni, da se iste izvedejo. V posamičnih krogih se pojavljajo bojazni, da bi se utegnili sestaviti izvenparlamentarno ministerstvo, kar bi povzročilo politične boje. V resnih političnih krogih se pa temu ne veruje. Z dežele v Beligrad se je poklicalo 200 orožnikov, vendar se to smatra kakor varstvena odredba zaradi zadnjih spopadov med orožniki in starosrbskimi emigranti.

Vstaja v Maroku.

V Maroku je izbruhnila velika vstaja. Celi južni del dežele se je vzdignil zoper sultana. Vsa plemena v puščavi so se pridružila vstašem. Vstaši so proglasili za sultana mladega sorodnika vladajočega sultana.

Nemiri na Kitajskem.

V Nuanu so znova izbruhnilo resni nemiri boksarjev. Gibanje je naperjeno proti tujcem in vladajoči dinastiji. V vladnih krogih so v hudih skrbih ter neprestano odpošiljajo nove vojaške čete v nemirne pokrajine.

Rusko gospodarstvo.

Ruski državni proračun za leto 1906 izkazuje 481 milijonov rubljev izrednih izdatkov, nadalje 150 milijonov za pokritje zakladnih nakaznic, katerih so izdali l. 1905 v vojne namene za 180 milijonov rubljev. Da pokrijejo te izdatke, nameravajo najeti posojilo pri ruskih in inozemskih bankah. Dunajsko bančno društvo je pristopilo sindikatu, ki prevzame novo rusko posojilo.

Boj na Balkanu.

Na velikonočno nedeljo so napadli turški vojaki pri Vlahkarisi 46 mož močno bolgarsko četo. Bolgari so izgubili 31 mož, ostali so se utrdili v neki hiši in se trdovratno branili, dokler niso z lastnimi bombami zažgali hiše, v kateri so vsi zgoreli. Turki so imeli štiri mrtve in pet ranjencev.

Roosevelt proti ogromnim imetkov.

Predsednik ameriških Združenih držav, Roosevelt, je imel povodom polaganja temelja za novo kongresno poslopje v Washingtonu govor. V tem govoru je Roosevelt naglašal, da se mora kaj storiti proti nabiranju tako ogromnih imetij, kakor so nekatera dandanes. Potrebno je, da se uvede progresiven davek in da se onemogočijo podedovanja premoženj, ki presegajo gotovo višino.

Zakon o izseljevanju v Ameriko.

Zakonodavna zbornica Združenih držav severoameriških pripravlja zakon, ki bo znatno oteževal priseljevanje v Ameriko. V predlogi je določeno, da se ne bo dopuščal v Združene države noben mož, ako nima pri sebi 25 dolarjev, ženska 15 dolarjev a rodbine, ako nima njih oče pri sebi 50 dolarjev.

Vsaki izseljenec izpod 16 let bo moral znati pisati in čitati. Ta zakon bo izdatno oviral izseljevanje v Ameriko izlasti iz jugoslovanskih dežel.

Domače in razne novice.

Imenovanje. — Č. g. dr. Hilarij Zorn, c. kr. profesor verouka na tukajšnji višji realki, je imenovan ušom c. kr. deželnega šol. sveta za Goriško.

Premeščenje. — Gosp. Konrad Rubbia, c. kr. višji gozdni komisar promeščen je, kakor čujemo, iz Gorice v Ljubljano.

Ženski oddelek društva „Šolski Dom“ priredi v soboto 28. aprila 1906 v dvorani „Slovenske Čitalnice“ v prid društvu smotru koncertno veselico, s sodelovanjem čitalničnega pevskega zbora in vojaškega orkestra c. in kr. pešpolka št. 47.

Vspored: Zaje: Uvertura k operi „Graničari“, orkester; 2. V. Parma: „V petju oglasimo“, moški zbor z orkestrom iz narodne igre „Legijonarji“; 3. Fr. Bauer-Martinkovsky: „Venec iz Smetnovih oper“, ženski zbor, trospev in sopran solo s spremljevanjem glasovirja; 4. Tschaiowsky: „Pesem brez besed“, orkester; 5. St. Moniuszko: „Vihar na morju“, mešan zbor (poljski) iz zbirke „Sonety Krymskie“ s spremljevanjem glasovirja; 6. A. Thierfelder: Finale iz „Zlatoroga“, mešan zbor, sopran in alt solo z orkestrom; 7. J. Haydn: „Nebesje oznanja“, mešan zbor z orkestrom iz oratorija „Stvarjenje“; 7. Tetrás: „La Barcarolle“, valček po motivih „Offenbachove opere „Hoffmannove pripovedke“, orkester; 9. Igra „Piké“, šalo-igra v enem dejanju, prosto poslovenil Miroslav Vilhar.

Začetek ob 8. in pol uri zvečer. Sedeži: I. in II. vrste 3 K, III. in IV. vrste 2 K, V.—IX. vrste 1 K 60 vin., stojišča 1 K, za dijake 50 vin., za učit. gojenke s sedežem v zadnjih petih vrstah 1 K. Posebne vstopnine ni. Vstopnice za stojišča in listki za sedeže se prodajajo zadnje tri dni v Čitalnici. Nadplačila se hvaležno sprejemajo. Dame so naprošene, da odložijo klobuke v garderobi. Z ozirom na dobrodelni namen veselice prosi prav obilne udeležbe

odbor.

N. B. Besedilo pevskih točk bo de na prodaj pri blagajni.

Kakor kaže tu objavljeni spored, obeta ta beseda zopet prisotnikom izreden užitek, kakor so ga nudile vse dosedanje priredbe ženskega oddelka „Šolskega doma“. Pričakovati je torej že radi užitka samega obilne udeležbe; pričakovati pa je to še bolj glede na namen prireditve. Saj ga ni zavednega Slovencev v Gorici, ki ne bi vedel dovolj uvaževati, kak pomen imata za naš živelj v Gorici „Šolski“ in „Mali dom“, in ki ne bi še bil opazil, koliko sadu da stamam ta zavoda že dozdej rodila. Veliko dolgotrajen je trud sodelovalcev pri izvrševanju takega sporeda; dolžni smo, pripraviti jim zadoščanje s tem, da napolnimo dvorano in pripomoremo prirediti do kolikor mogoče sijajne a uspeha.

Veselica v Št. Andrežu. — Kakor že naznanjeno, se vrši jutri veselica pevskega in tamburaškega društva „Št. Andrež“ v Št. Andrežu po že objavljenem vspevedu. Veselica prične ob 3. uri in pol pop. Poroča se nam, da pri šaljivi loteriji bodo dobitki, ki iznenadijo marsikoga. Tamburanje obeta biti lepo. Kdor hoče torej jutri zaužiti par lepih uric, naj pohiti v Št. Andrež na veselico.

Vabilo na redni občni zbor „Hranilnice in posojilnice.“ Kojsko-Smarten v Brdih, reg. zadruga z neom. zavezo, ki se bo vršil dne 19. aprila 1906 ob 3^{1/2} uri pop. v občinski pisarnici s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo načelstva; 2. Poročilo o reviziji l. 1905; 3. Potrditev računa za l. 1905; 4. Volitev načelstva in nadzorstva; 5. Razni predlogi.

Odbor.

Pepel iz Vezuva v Gorici. — V noči od srede na četrtek imeli smo v Gorici jako močan južni veter z dežjem. Zjutraj pa so opazili ljudje na perju po drevesih in tudi po tleh nek poseben prah, ki je bil popolnoma podoben pepelu — Tak prah je padal pomešan z dežjem tudi v četrtek predpopoldne. Zapazili so ga posebno na miznih prthih v restavracijah, ki imajo mize na prostem. Pa tudi nekateri ljudje so ga zapazili na lastnih oblekah. Ta prah so baje preiskali ter se prepričali, da ni bil nič drugega, nego pepel iz Vezuva, katerega je raznesel južni veter v Gorico.

Izpred sodišča. — Kakor smo svoječasnó poročali, so neznaní tatje v noči od 3. do 4. februarja t. l. okradli cer-

kev v Batah ter odnesli ciborij in dva keliha, pometavši sv. hostije po tleh. Dne 7. februarja pa je tržaška policija zalotila v Trstu dva znana malopridneža, namreč 31-letnega kočijaža Alojzija Devetaka iz Opatjesela ter 46-letnega urarja Aleksandra Bandena iz Gorice, pri katerih so se našli kosi razbitega ciborija in kelihov, katere sta hotela prodati. Proti tema dvema se je vršila v četrtki pred tuk. okrožnim kot kazenskim sodiščem kazenska obravnava, ki je skončala s tem, da je bil Devetak obsojen na triletno ječo, poostreno z jednim postom vsaka dva meseca, Banden pa na sedemmesečno ječo, poostreno z jednim postom na mesec.

Načrtna revizija in postajna komisija za železniško progo od Ajdovščine do Št. Vida se je vršila dne 18. in 19. t. m. na licu mesta. Za goriško stran od ajdovske postaje do kranjske meje je načeloval komisiji. gospod c. kr. okrajni glavar dr. Ernst pl. Pipitz, za kranjsko črto od Habla do Št. Vida pa vladni svetnik vitez Laschan. Svoje zastopnike so odposlali tudi železniško in vojno ministerstvo, deželni odbor goriški in kranjski, glavarstvo goriško in postojnsko, c. kr. železniška direkcija v Trstu, kupčijska zbornica goriška in kranjska, upravni svet vipavske železnice in okrajni cestni odbor ajdovski in vipavski.

Kar se postaj tlece, bode imela nova črta postaj lišče v Logu, jedno postajo v Vipavi in jedno v Št. Vidu. Komisija je odobrila izdelan načrt do Vipave; glede nadaljnjega splošnega osnutka nove proge so bila pa mnenja različna. Jedni so zastopali idejo, da bi se morala pridvigati proga vže pri trgu Vipava, drugi pa so bili mnenja, naj bi se izpeljala železnica po dolini do Št. Vida in naj bi se potem še le začela dvigati. O tem se je vršila na licu mesta v Št. Vidu obširna razprava, ki je končala s tem, da se mora projekt v prvem smislu predrugačiti radi lažjega nadaljevanja železnice do Razdrtega. Prilično kaj več v tej zadevi.

Komisar za preiskavo-parnih kotlov. — C. kr. namestništvo za Primorje je imenovalo c. kr. inženirja Lenarta Weissa komisarjem za preiskavo parnih kotlov za vse Primorje in ob enem c. kr. inženirja Viktorija Kralla zastopnikom gori imenovanega v slučaju njegove zapreke.

To se daje na obče znanje s pristavkom, da se imajo stranke v slučaju potrebe obračati od sedaj na c. kr. komisarstvo za preiskavo parnih kotlov v Trstu v namestništvem poslopiju, III. nadstropje, vrata št. 39.

Ratglas. — Razpisuje se natečaj za 8 prostorov, katere je ustanovil vis. deželni zbor v spomin pokojnega deželnega glavarja Nj. E. grofa Franca Coroninija za brezplačno zdravljenje osmihi ubogih škrofuloznih ali rakitičnih dečkov oziroma deklic te dežele v prvem avstrijskem morskem zdravilišču gradežkem tekem prihodnje dobe kopelji.

Prošnje, ki morajo biti opremljene z mnenjem občinske oblasti, s spričevalom o cepljenju koz in z dokazilom, da so prosilci pristojni v kako občino Goriške in Gradiške, kakor tudi s spričevalom ubožstva in zdravniškim spričevalom glede boleznih prosilcev, se imajo vložiti pri deželnem odboru do dne 15. maja t. l. Nadalje se morajo opremiti prošnje s potrdilom c. kr. okrajnega zdravnika, da prosilci niso nalezljivo bolni in da v hiši, kjer isti stanujejo, ni sedaj in tudi v zadnjih štirih tednih ni bilo sličnih boleznih.

Samomor na železnici. — V Škocijani na progi Trst-Koper se je vrgel pred vlak neznan mož kakih 40 let star. Vlak ga je strašno razmesaril.

Nemška organizacija na jugu. — Pretekli teden se je v ljubljanski kazini ustanovil „Deutscher Lehrerverband für Krain u. Küstenland“. Navzočih je bilo 65 članov. Pozdravil je shod dr. Binder. Na čelu društva stoji dr. Schrantzer.

Novi predpise za ženitev v armadi izdelujejo v vojnem ministerstvu. Izprememba bo v tem, da se ne bo več zahtevalo postranskega zasluzka, ampak gotov kapital. Kavcije od podpolkovnika dalje bodo odpravljene. Mogoče, da bo pri poročniku treba nekoliko več kavcije, kot doslej, pri nadporočniku pa skoro gotovo nastopi zvišanje kavcije.

Nesreča. — V soboto se je peljal pazinski župan g. dr. Simon Kurelič v družbi dveh drugih gospodov iz Pazina v Pičan. Med potjo pa so se konji splašili in vsi trije potniki z vozom vred zvrnili so se v neki jarek ter se precej hudo poškodovali. Jeden izmed konjev je bil oni, ki se je ravnob ob tem času pred

dvema leti splašil, ko se je z njim vozil brat gosp. župana Kureliča in ki je tako nesrečno padel z voza, da je ostal koj mrtev.

Potres v Bosni. — V četrtki predp. ob 11¹/₂ je bil v Sarajevu še precej močan potres.

Samomor neznanke. — V sredo popoldne se je v bližini Opatije na sprehodu ustrelila neka mlada gospa, ki je prišla v Opatijo velikonočne praznike ter se tam naselila v neki privatni vili. Našli so pri nji poročni prstan, na katerem sta bili vrezani črki: E. B. ter dan poroke t. j. 15/7 1905.

Tretji slovenski katoliški shod. — Zadnji teden meseca avgusta t. l. se bo vršil v Ljubljani tretji slov. kat. shod. Priprave za ta shod so se že pričele.

Moderni pravorek porotnikov. — Te dni se je vršila v Trstu pred porotniki kazenska razprava proti 23-letni Ivani Farlan iz Kobljeglave na Krasu, ki je pa služila v Trstu. Tožena je bila radi detomora. — Farlan je priznala, da je svoje lastno dete umorila. Pri vsem tem pa je bila od porotnikov oproščena. — Državni pravdnik je priobčil pritožbo ničnosti.

Velik potres v San Franciscu. — Dne 18. malo po 5. uri zjutraj je bil v San Franciscu potres, ki je trajal 3 minute. Na tisoče posledij je poškodovanih, deloma popolnoma razdejanih. Na več krajih mesta so izbruhnili požari. Poštna oblastinja v Kansas City je iz Los Angeles prejela vest, da je bilo skoraj 1000 ljudi ubitih.

Trgovski del mesta S. Francisco je večjim delom razdejan. Mnogo poslopij se je zrušilo. V okrajih cenih najemniških hiš je bilo ubitih na stotine oseb. Vse delo počiva. Bogateji mestni deli so manje poškodovani.

Potres, ki je bil v sredo predpoldne v San Franciscu, so čutili tudi v državi Nevadi. Kakor je bilo New-Yorker Postalu in Telegraph-Company sporočeno, je potres v San Franciscu razdejal v trgovskem oddelku šest do osem okrajev. Veliko škodo je napravil tudi v bančnem okraju.

Površina, po kateri divja požar, obsega osem kvadratnih milj. Škoda znaša nizko cenjena 100 milijonov dolarjev. Tudi v San Jose je bil strahovit potres, ki je razrušil mnogo hiš, ostale hiše je pa ogenj uničil. Mnogo je žrtev. V Agnevu pri San Jose se je podrla norišnica ter podsula pod razvalinami mnogo blaznih. Tudi v Oaklandu nasproti San Franciscu je poškodovano mnogo poslopij, veliko hiš je tudi ondi uničil ogenj. Pet oseb je mrtvih. Tudi v Salino južno od San Franciscu, je nekaj hiš razrušenih.

Poslopja, ki mejé na Market cesto so vsa žrtev plamena. Ta poslopja so bila najimenitnejša. Kar ni poslopij uničil ogenj, jih je pa potres poškodoval. Brzojavne družbe so zapustile San Franciscu in se naselile nasproti Oaklandu. V San Franciscu sta došla dva polka vojakov, da branita imetje prebivalstva, ki znaša na milijone in katerega je občinstvo razpostavilo kar po trgih in ulicah. Župan je uvedel rešilno akcijo in zapovedal pekom in mlekarkem, naj delé med občinstvo živež. Osemdeset zavarovalnih družb je sklenilo svojim zavarovalcem v San Franciscu izplačati polno zavarovalnino in ne delati nikakih razlik med škodo povzročeno po ognju ali po potresu.

Vsa poročila, ki prihajajo iz San Franciscu, potrjujejo, da je bil ta potres najgroznejši, kar jih je zadelo ameriškansko obal Tihega oceana, ki je toli pogosto obiskovana od podzemeljskih streslajev. Zato pa so tudi poslopja v San Franciscu zgrajena po posebnem sistemu, ki jim omogoča večo rezistenco proti potresom. Municipalna palača je bila n. pr. zgrajena po tem sistemu ter je stala tri milijone in pol dolarjev. In vendar so se tudi ta poslopja rušila, kakor da so iz kart. Katastrofa je trajala kake tri ure. Že po prvih sunkih se je zemlja odprla na posamičnih mestih na meter široko. Ali večja poslopja so se vzdržala. Po poznejih sunkih pa so se tudi porušila, in vse mesto se je spremenilo v velikansko razvalino. Kolesa tramvaja so šla na kose, a tiri so se pogreznil v zemljo. Vse železniške zveze so bile v hipu pretrgane. Iz hišnih razvalin pa so začeli svigati velikanski plameni. Kar ni porušil potres, je uničil ogenj. Vsa prizadevanja gasilcev, da bi gasili ogenj, so bila brezuspešna, ker so bili vodovodi razdejani. Da bi rešili tiste hiše, ki jih ogenj ni zajel, so kar cele goreče ulice razstreljevali v zrak. Uničena je plinarna in električna naprava, tako, da je mesto ostalo brez vode in luči. Podrte so tudi vse bolnišnice. Ljudstvo je begalo kakor znorelo in je z izbljenimi očmi gledalo

na razvaline. Mnogo oseb je znorelo od strahu. Škoda je seveda velikanska, nepreračunljiva. Vsega skupaj se je porušilo kakih 5000 hiš. Ogenj divja dalje. Glede števila ljudi, ki so se pogubili, se ne ve še nič pozitivnega.

San Franciscu je največje mesto severno ameriške države Kalifornije. Mesto leži na zahodni strani zaliva San Francisko, ki je le po ozkem prelivu, takozvanih „Z'atih vratih“, zvezan s Tihim morjem. To je eno najkrasnejših pristanišč na svetu. Mesto leži na več gričih, visokih po 110 m, ki so jih pa zadnji čas izravnali. S tem pridobljeno zemljo so pa naseli v zaliv in ga tako čeloma napolnili. Mesto ima dolge, široke in popolnoma ravne ceste, ki leže deloma vsopredno med seboj, deloma se pa pravokotno sečejo; nadalje ima mesto krasne javne prostore in velikanske hotele. Velik je trgovski oddelk mesta, ravno tako bančni oddelk na cesti California Street. Na južni strani mesta leži edini, a uprav velikanski park „Golden Gate Park“, velik 421 hektarov. V središču mesta so kitajska bivališča z glediščem, buddhističnimi templi, igralskimi luknjami in kletmi za opij. Prebivalcev je 350.000, med temi mnogo Ircev, Kitajcev, Nemcev in Slovakov. Mesto je deloma industrijsko, največ pa trgovsko. Ima mnogo dobrodelnih zavodov, med temi mornariško bolnišnico, Magdalenski azil, poboljševalnico, sirotišnice. Nadalje so v mestu 3 gimnazije, katerih 2 vodijo jezuiti, 2 medicinski šoli in umetniško šolo. V mestu je več gledališč in mnogo knjižnic.

Mesto San Franciscu ni staro. Prvo evropsko naselbino v tem kraju so napravili francižani leta 1776. (Od tod ime San Franciscu.) Njihov „misijon“ še danes obstoji na južni strani mesta. Skoro ob istem času je bila na istem mestu postavljena vojaška straža (presidio) in sezidanih več hiš, ki so bile znane pod imenom Yerba Buena („dobro zelišče“). Od leta 1833 pa je misijonska postaja propadla, pač pa je naselbina privabila več ameriških pustolovcev, tako da je naselbina štela leta 1848, ko so v Kaliforniji prvi našli zlato, že 1000 prebivalcev. Prebivalstvo je naglo naraščalo. L. 1852 je štelo mesto že 34776 prebivalcev. (med temi pa je 5245 žensk. Izpočetka je bilo mesto gnjezdo hudobije, pozneje pa so meščani napravili red in danes je mesto eno najbolje upravljanih mest v severni Ameriki. Mesto je večkrat pokončal požar (1849, 1850, 1851), posebno, ker so bile hiše večinoma lesene.

V San Franciscu so se naselili prvi Slovenci pred 18 leti. Sedaj jih je

nad 100, med temi 20 družin. Dšli so večinoma od Metlike in Dragatuša na Dolenjskem in delajo po strojarnah in raznih tovarnah za zasluzek po en dolar 75 centov in več za 10-urno delo. Novinci dobe poleti delo, tudi ženske po kavarnah in tovarnah za izdelovanje plehastih posod ter zaslužijo po en dolar 25 centov na dan. Tudi pri družinah dobe ženske dela, ako, so večje angleščine, ter služijo po 20 dolarjev izvežbane kuharice tudi po 25 dolarjev na mesec. Cerkev nimajo slovenske, ampak hodijo v cerkev, kjer je nameščen dalmatinski duhovnik. Slovenski duhovnik v San Franciscu je od leta 1903 č. g. J. Turk. Imajo tudi tri slovenska polporna drdštva.

O št. vilu mrtvih in ranjenih v S. Franciscu, se ne ve še nič gotovega. Nekateri trdijo, da je bilo ubitih nad 5000 oseb, a ranjenih pa še veliko več. Ravno tako poročajo tudi, da je nad 300.000 ljudi brez strehe. Potresno gibanje pa baje še ni nehalo. O vseh strani prihajajo ponesrečencem na pomoč. Ameriška vlada je dovolila za prvo pomoč jeden milijon dolarjev.

Goriška zveza

gospodarskih zadrug in društev
Gorica, ulica Vetturini št. 9.

priskrbuje udom „Centralne posojilnice“ v Gorici in drugih pridruženih zadrug po Goriškem: Modro galico 98/99% po K 64.50 q; žveplo I. vrste 85/95 fino po K 18— q. — V zalogi ima: Superfosfat 14/16% po K. 5.30 q; Superfosfat 12/14% po K 5— q; Tomasova žlindra 14/16% po K 5— q; Radača sol po K 7.30 q. Kuhinjska sol po K 20— q; Klajno vapno 40% po K 23— q. Zadnje troje je v vrečah po 50 kg. Cena za modro galico velja samo za blago, kolikor ga ima še na razpolago; vsled tega naj se požurijo oni, ki mislijo še naročiti.

Razglas.

Drugi živinski semenj
v Cerknem v tekočem letu
bode v ponedeljek dne 23.

Županstvo v Cerknem
A. Kosmač,
župan.

„Krojaška zadruga“ v Gorici, Gosposka ulica.

Vaše blagorodje!

Iz raznih krajev goriške dežele dohajajo mi vprašanja, zakaj ne obiskujem s vzorci svojih odjemalcev na deželi, kakor to delajo drugi goriški trgovci, ki obiskujejo tudi zasebnike. Ker mi je nemogoče vsakemu posebej odgovarjati, dovoljujem si to s predstoječo okrožnico storiti in podajam te razloge:

Potovanje s vzorci na drobno, oziroma obisk zasebnikov s vzorci je po novi postavi s dne 25. svečana 1902 d. z. št. 49 § 59 strogo prepovedano, in ker spoštujem postavo, katere nočem prekoračiti, tako sem primoran potovanje opustiti.

Radi tega prosim vse častite naše gg. odjemalce, da blagovolijo ob potrebi naročiti na ogled vzorce, koji so v največji in najlepši isberi vedno na razpolago ter naj blagovole dodati kakovosti blaga, od kojega želijo vzorce, ki se potem drage volje takoj brezplačno in poštnine prosto dopošljejo.

Odličnim spoštovanjem

Teod. Hribar,
poslovodja.

Kdor hoče kupiti zavojček za 6 vinarjev, naj
zahteva izključno
„OTOMAN“-OV smodčični papir.

Pozor!

Podpisani priporočam čč.
duhovščini in sl. občinstvu v
mestu in na deželi svojo

prodajalno

kolonijalnega blaga. V zalogi
imam kavo vseh vrst, različne
moke iz Johmanovega in Maj-
dičevega mlina, dalje imam ra-
zlične pijače kakor francoski
konjak, pristni kranjski brino-
vec, domači tropinovec, izvr-
sten rum, maršalo, malaga,
istrijski refošk, kavo in vži-
gallce družbe sv. C. in M., te-
stenine Znidaršič & Valenčič
ltd. Več vrst olja. — Pošilja
se po pošti najmanj 5 kg. —

Josip Kutin

v Gorici.
Semeniška ulica 1

Rojaki! Kupujte „Nar. kolek“.

VIKT. TOFFOLI

velika zaloga oljki-
nega olja iz naju-
godnejih krajev

Gorica, via Teatro
št. 20

Gorica, v. Seminario
št. 10

Olje jedilno	36 kr. lit.
„ fineje	40 „ „
„ bolje	44 „ „
„ dalmat.	48 „ „
„ istrsko	56 „ „
„ corfu	56 „ „
„ bari	60 „ „
„ luca	70 „ „
„ nizza	80 „ „
„ najfineje	1 gl. „

Priporočam dalje pristno
in zajamčeno olje v
vrčih.

Postrežba najpoštenjea.

Rojaki! spominjajte se „Šolskega doma“.

Anton Kuštrin,
trgovec v Gorici
Gospodarska ulica št. 25

priporočam častiti duhovščini in slav-
nemu občinstvu v mestu in na deželi
svojo trgovino jedilnega blaga n. pr.
kavo Santos, Sandomingo, Java, Cej-
lon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St.
Angelo, Korfu, istrsko in dalmatin-
sko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne
vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več
vrst riža. Mljivec prve in druge
vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega
funta. Testenine iz tvornice Znidaršič
& Valenčič. Zveplenke družbe sv.
Cirila in Metoda. Moka iz Majdiče-
vega mlina iz Kranja in iz Joch-
mann-ovega v Ajdovščini. Vse blago
prve vrste.

Jakob Miklus

mizar in
lesni trgovec

v Podgori, na ogln novega
železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)
ter podružnica
za Soškim mostom pri Pevmi

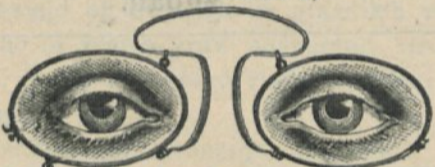
Trguje tudi z opeko, ima ve-
liko zalogo vsakovrstnega trde-
ga in mekega lesa domačega
in tujega, veliko zalogo pohiš-
va, vinskih posod, stiskalnic itd.

Mladenič

lepega vedenja, več slovenskega in
nemškega jezika, želi dobiti službo
pisarja v kaki trgovini ali v kakem
drugem uradu. — Pojasnila daje
iz prijaznosti upravništvo našega
lista.

I. Primožič

slovenski optikar v Gorici
ulica Vetturini 3,

priporočam č. duhovščini in sl. občinstvu
v mestu in na deželi svojo veliko zalogo
optičnih izdelkov

in sicer vsake vrste očal, barometre,
toplomerje, zdravniške toplomerje, da-
lnogleda, vage za vino, žganje itd.

Sprejema naročila in poprave in
pošilja na dom.

Anton Ivanov Pečenko
Gorica

priporočam svojo veliko zalogo pristnih
belih in črnih vin iz lastnih in drugih
priznanih vinogradov; pizenjskega piva
»prazdroj« iz sloveče češke »Meščanske pi-
vovarne«, in domačega žganja I. vrste v
steklenicah, kojega pristnost se jamči.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na
debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja
po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske
države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba poš-
tena in točna. M M M M M M

Apno

iz odlikovane apnenice s tra-
jajočim ognjem.

Podpisani se priporočam slav-
nemu občinstvu in stavbnim mojst-
rom v mestu in na deželi za
obilna naročila dobrega apna,
katero je na glasu kot naj-
boljše, naj si bodi za zidanje
ali pa za beljenje. Apno je
pristno, in zagotavljam cenj.
naročnike, da tako bom i na-
dalje izdeloval. Cen a zmerna
Postrežba točna.

Ivan Faganelli i. dr.
v Mirnu pri „Šelu“.

Zastopnik And. Frančeškin.

C. kr. privil.

krojaški kroji.

Krojačnica prve vrste za vsaki stan.

Trgovina z gotovimi oblekami in manu-
fakturnim blagom iz inozemskih in
avstrijskih tovarn.

Blago na meter po zmernih cenah.

Edina zaloga oprave k uniformam

za častnike, uradnike, Sokole, finančne
stražnike, orožnike in občinske re-
darje; za častito duhovščino: ovrta-
nike, mašne kape, cingulum itd. itd.

Perilo vsake vrste.

Dobiva se vse kar spada k pa-
radnim oblekam, tudi orožje M
samo v trgovini

M. Poveraj v Gorici

na Travniku,

Iv. Schindler Dunaj III./I.
[Erdberggasse

pošilja že veliko let dobro znane
stroje vsake vrste za poljedelstvo.

Mline za sadje in grozdje, stiskalnice za sadje in
grozdje, škropilnice, poljska orodja, stiskalnice za
seno, mlatalnice, vitle, trijerje, čistilnice za žito,
luščilnice za koruzo, slamoreznice, stroj za rezanje
repe, mline za golanje, kotle za kuhanje k'laje,
sesalke za vodnjake in gnojnice, vodovode, železne
cevi, svinčene cevi. o o o o o o o o o o o o o o o o

Od sedaj po zopet zdatno znižanih cenah.

Ravno tako vse priprave za kletarstvo: medene
pipe, sesalke za vino, gumijeve in konopljene
cevi, gumijeve ploče, stroj za točenje piva, škr-
nje za led, stroje za sladlosled, priprave za izde-
lovanje sodovke in peničih vin, mline za dišavo,
kavo itd.; stroje za izdelovanje klobas, tehtnice
za žlino, tehtnice na drog, steberske tehtnice,
namizne tehtnice, decimalne tehtnice; železno
pohištvo, železne blagajne, sivalne stroje vseh
sestav, orodja in stroje vsake vrste za ključav-
ničarje, kovače kleparje, sedlarje, pleskarje itd.

Vse z večletnim jamstvom, po najugodnejih
plačilnih pogojih, kakor tudi na obroke.
Ceniki z več kot 500 slikami brezplačno.
Prekupi in agentje se vsak čas sprejmejo.
Dopisuje se tudi v slovenskem jeziku.

Ivan Schindler

Dunaj III./I. Erdberggasse 12.

Jako izdatno sredstvo proti

revmatizmu in trganju po udih (putiki)

je liker **GODINA**, katerega pripravljata v Trstu lekarnarja Rafael Godina, lekarna „Alla Madona della Salute“ pri Sv. Jakobu, in Josip Godina, lekarna „All' Igea“
v ulici Fornelo št. 4. — Stekleničica stane 1 K 40 vin. — Potom pošte se ne pošilja manj kakor 4 stekleničice, in sicer proti poštnemu povzetju, ali pa, ako se
dopošlje naprej 7 K, nakar se stekleničice dopošljejo franco in so v tem znesku zapopadeni vsi pošiljatveni stroški. Dobiva se v vseh lekarnah.